

Roman Taborski

"Życie literackie młodopolskiej Warszawy", Roman Taborski, Warszawa 1974 : [recenzja]

Biuletyn Polonistyczny 18/2 (56), 189

1975

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

(II) SZYMURA Jerzy: Pierwotność i racjonalizm czyli rzecz o poezji Urszuli Kozioł. "Ruch Literacki" 1974 z. 5 s. 303-313.

Autor umieszcza poezję Urszuli Kozioł na skrzyżowaniu dwu skrajnych postaw poetyckich: intelektualnej, racjonalistycznej (której przykładem może być twórczość Przybosia), i irracjonalnej, dążącej jedynie do wyrażania uczuć jednostki (surrealizm). Zdaniem autora tym, co wyróżnia poezję Urszuli Kozioł i czyni ją zjawiskiem wyjątkowym, jest połączenie intelektualizmu z irracjonalizmem, powrotem do pierwotności, do natury, z myśleniem mitologicznym. Dlatego też poezja ta budowana jest z "pojęć-obrazów" (określenie R. Matuszewskiego), "które znaczą i objawiają jednocześnie". Autor wskazuje na związki postawy U. Kozioł z Leśmianowską koncepcją "człowieka pierwotnego", a szczególnie z bohaterem powieści J.M. G. Le Clézio "Protokół".

BP/56/55

J.K.-H.

(II) TABORSKI Roman: Życie literackie młodopolskiej Warszawy. Warszawa 1974, PIW, ss. 194, nlb. 2, zł 35.-

Książka wydana w serii "Biblioteka Wiedzy o Warszawie". Kolejne rozdziały zostały poświęcone sytuacji życiowej warszawskich pisarzy na przełomie XIX i XX w., ówczesnym najważniejszym polemikom literackim, prasie literackiej, stosunkowi warszawskich pisarzy do rewolucji 1905 r., udziałowi pisarzy pozytywistycznego pokolenia w młodopolskim życiu literackim, stosunkowi teatrów do nowego repertuaru, ówczesnym warszawskim instytucjom literackim, bibliotekom, ruchowi wydawniczemu, salonom literackim i kawiarniom. Autor, polemizując z tezą Kazimierza Wyki o Krakowie jako "stolicy Młodej Polski", doszedł do konkluzji, "że Młoda Polska posiadała dwie równorzędne, jakkolwiek bardzo od siebie odmienne stolice".

BP/56/56

R.T.